

Neden Birleşebilecek Herkesi Birleştirmeye İhtiyacımız Var?

Editörün Notu: Devrimci Önder ve Yeni Komünizm'in mimarı Bob Avakian'ın aşağıdaki makalesi 10 Kasım 1996 tarihinde *Revolutionary Worker* #881'de yayınlanmıştır. Türkçe çevirisini okurlarımız için aktarırız.

Proletarya Önderliği Altında Birleşik Cephe (PÖaBC) Üzerine İlk Büyük Soru:

Neden bu strateji? Neden insanları yalnızca temel kitleler arasından değil, diğer katmanlardan da birleştirme ihtiyacı var?

Bunu net bir şekilde ortaya koymak için "10 Büyük İlişki"* yazısından Mao'nun sözlerini aktarabiliriz. "10 Büyük İlişki" içindeki bölümlerden birinde, Mao, ağır sanayi ile hafif sanayi arasındaki ilişkiden bahseder. Herkesin ağır sanayiye geliştirme ihtiyacından bahsettiğini söyler, fakat eğer gerçekten ağır sanayi geliştirecekseniz, eğer gerçekten stratejik olarak yapmak istediğiniz buysa, hafif sanayiye de belirli bir ağırlık vermelisiniz der. Soruyu retorik olarak gündeme getirir: Ağır sanayiye geliştirme arzunuz gerçek mi yoksa sahte mi; bu arzunuz güçlü mü yoksa zayıf mı?

Ve benzetme yoluyla, **PÖaBC**'nin bu stratejisine ilişkin olarak şunu söyleyebiliriz: Proleter devrim ve komünizm arzunuz gerçek mi yoksa yapmacık mı? Bu arzunuz güçlü ve derin mi, yoksa zayıf ve sığ mı? Çünkü proletarya devrimi arzusu ilerlediğimiz zeminse ve bu bizim stratejik yönelimimizse, o zaman bunu başarmak için neyin gerekli olduğunu bulmalı ve bunu başarmak için gerekli olanı meydana getirmek için işimize devam etmeliyiz.

Bu mesele, çok temel bir soruyu ortaya çıkarır: Sonuç olarak hepimiz ne için varız, amacımız ne? Ayrıca bu konuda temel kitleler arasında hangi amaçla çalışıyoruz? Bizler sosyal hizmet uzmanı değiliz. Belli bir bağlamda bunun için bir yer olsa da, bizler iyi niyetli liberaller değiliz. Bizler yalnızca temel kitlelerden gelenleri toplayan ve bir şeyleri “geri” vermemiz gerektiğini hisseden insanlar değiliz. Bu duyguların bazıları takdire şayandır ve belirli bir bağlamda olumlu bir role de sahiptir, ancak açıkçası durumun ciddiyeti ve kitlelerin karşı karşıya olduğu sorunlarla ilgisi yoktur.

Birçoğumuz buralardan geçtik; bu şeyleri ilk etapta yapmaya çalışarak, reformist bir bakış açısı ve programla önemli bir şey yapmanın sınırlılıklarına, hayal kırıklıklarına, imkansızlıklarına karşı gelerek -konumumuz ve bakış açımız açısından- bulunduğumuz bu yere geldik. Devrimci komünist olmamızın sebeplerinden biri de budur.

Peki, sonuçta temel kitleler arasında ne için çalışıyoruz? Temel kitleler arasında kesin olarak diğer siyasi eğilimlere, yönelimlere, sınıfsal güçlere, uluslararası hareketlere veya başka bir şeye dair siyasi açıdan bir tür sermaye biriktirmek için çalışmıyoruz. Meselemiz bu değildir. Peki, bizler neden temel kitleler arasında çalışıyoruz? Devrim için mi -tamamen özgürleştirici komünist devrim için mi- yoksa başka bir şey için mi? Yani görünüşü ne olursa olsun, bundan çok daha azı için mi?

Her şeyden önce nereden geliyoruz ve kendimizi kimin temel çıkarlarına dayandırıyoruz? Kendimizi proletaryanın ve halk kitlelerinin çıkarlarına mı, yoksa bazı dar klik çıkarlarına mı dayandırıyoruz? Ve eğer kendimizi proletaryanın çıkarlarına ve bakış açısına dayandırırıyorsa, halk kitlelerinin çıkarlarını kalbimizde ve aklımızda tutuyorsak, bunu gerçekten daha derin bir şekilde uygulamamız gerekir. **Proletarya Önderliği altında Birleşik Cephe** stratejisini gerçekleştirme ve Lenin’in “Ne Yapmalı?”da dediği gibi, halkın tüm katmanları arasına gitme ihtiyacını çok daha fazla görmemiz gerekir.

Bu durum, dar ve ekonomist** biçimdeki “en proleter benim” şeklindeki temel kitlelere boyun eğme şeklindeki düşünceye karşıdır. Bu doğru değildir. Kitlelerin bizden istediklerine ve nesnel olarak ihtiyaç duyduklarına uymaz. Mao’nun da dediği gibi, kitlelerle bütünleşmek ve onların sevincini ve kederini paylaşmak önemlidir. Ancak temel soru şudur: Bunu hangi bakış açısıyla ve hangi çıkarların hizmetinde yapıyoruz? Gerçekten kitlelerin temel çıkarlarından mı, yoksa onların gerçekten ihtiyaç duyduklarından çok daha dar olan çıkarlarına ilişkin daha sınırlı bir anlayıştan mı ilerliyoruz?

“Hiçbir Şeyden Korkma, Tamamı İçin Uğraş” dediğimizde ne demek istiyoruz? “Bütün Şey” nedir ve bu yapmamız gereken şeyin çerçevesini nasıl belirler? Ve “uğraşmak” ve “hiçbir şeyden korkmamak” gerçekten ne anlama geliyor? Tam olarak proletaryanın çıkarlarına dayanan devrimci bir cesaret ve kararlılığa sahip olma meselesi mi, yoksa bir duruş ve cephe alma sorunu mu? Açıkçası, ikincisi değil, ilki olmalıdır. Kendi saflarımıza ve kitlelere aşılacak istediğimiz şey budur.

Dolayısıyla, proleter devrim arzumuz şayet gerçekse ve sahte değilse, şayet güçlüyse ve zayıf değilse, şayet derinse ve sığ değilse, bu durumda yalnızca temel kitleler arasında değil, yalnızca proletarya ile değil, tam da proleter devrimin başarılabilmesi ve proletaryanın misyonunun gerçekleştirilebilmesi için nüfusun tüm katmanları arasında çalışma ihtiyacını gerçekten kabul etmeliyiz.

Eğer gerçekten kitlelerin en temel çıkarlarına hizmet etmeye çalışıyorsak ve kendimizi proletaryanın tarihi önemdeki devrimci misyonuna dayandırırıyorsak, bu durumda **Proletarya Önderliği altında Birleşik Cephe** stratejimizi uygulamak için, birleşebilecek herkesi birleştirmenin gerekliliğini görmeliyiz ve göreceğiz de.

* “10 Büyük İlişki Üzerine”, Mao Zedong tarafından 1956’da yapılan önemli bir

konusmaydı. Eski toplumdaki şehir ile kırsal arasındaki ve geçmişten miras kalan sanayi ile tarım arasındaki eşitsizliklerin üstesinden gelmeye başlamak için Çin ekonomisini devrimci bir yönde geliştirmenin yolunu çiziyordu. Bugün Mao'nun tüm bu devrimci politikaları, Çin'i yöneten kapitalist yolcular tarafından altüst edilmiştir. Bob Avakian'ın *Mao Zedong'un Ölümsüz Katkıları*, Bölüm 3'e bakın.

** Buradaki "ekonomist" terimi, bir ekonomi uzmanına atıfta bulunmaz, proletaryanın temel kaygısını ücretler ve çalışma koşulları için mücadele olarak gören siyasi bir eğilimi ifade eder. Devrimci komünistler, proletaryanın temel kaygısının tüm baskı ve sömürüye son verme mücadelesi olduğunu bilincindedirler.